

І. М. Забіяка

Лазебник Юхим Антонович

ЛАЗЕБНИК Юхим Антонович (25. 12. 1911 (07. 01. 1912), с. Боровиків, нині Звенигород. р-ну Черкас. обл. – 25. 10. 2006, Київ) – фахівець у галузі журналістики. Батько [Станіслава](#), дід [Юрія](#) Лазебників. Доктор філологічних наук (1955), професор (1957). Державні нагороди СРСР. Орден «За заслуги» 3-го ступеня (1997). Закін. Київський університет (1950). Від 1935 перебував на журналіст. роботі, зокрема 1937–44 – співроб. г. «Радянська Україна», 1944–53 – ред. г. «Радянська Волинь»; 1953–56 – заступник завідувач відділу пропаганди ЦК КПУ; 1956–73 – ред. «Робітничої газети»; водночас від 1953 викладав у Київ. університеті: професор кафедри теорії та практики рад. преси; 1974–92 – завідувач кафедри дит. і юнац. літ-ри та бібліотеч. роботи з дітьми Київ. інституту культури. Досліджував проблеми історії та теорії журналістики й публіцистики.

Основні праці

Власний кореспондент газети. 1955; Творчість і догматизм у пресі. 1956; Серце нашого друга (про Чехословаччину і Польщу). 1962; Нове в розвитку радянської преси. 1963; Проблеми літературної майстерності в журналістиці. 1963; Женевський щоденник. 1963; Молодість народного Китаю. 1969; Публіцистика в літературі. 1971 (усі – Київ).

Рекомендована література

1. Горлов А. Ф., Махінчук М. Г. та ін. Вчителі-наставники журналістів з Київського університету. К., 2011.

Бібліографічний опис:

Лазебник Юхим Антонович / І. М. Забіяка // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53014>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).